

stemmelse, hvormed disse Landsdeles Indvaanere skulle have Leilighed til at ytre sig, skulle indlemmes i den nye Forsatning. Dette gjælder ikke blot om Slesvig, men og om Island, som vistnok alene under saadanne nærmere Bestemmelser kunde sættes i Forbindelse med den danske Rigsdag.

Hvad Landsthinget angaaer, da er det erkjendt, at der paa Færøerne Ingen gives, som svarer en Skat, der endog nærmer sig til den, der efter Grundlovens § 40 giver Afgang til Valgbarhed til dette Thing; ligesom der heller neppe udenfor Embedsstanden er Noget, som har den der nævnte aarlige Indtægt, og efter Forholdene sammesteds kan det let hændes, at ingen af disse enkelte Embedsmænd har den foreskrevne Alder. Vel hjemler da bemeldte Artikel i Grundloven at tilføie saa mange af de høist Befattede, at der udkom det Tal, som det efter det antagne Forhold til Folkemængden vilde tilkomme Færøerne at vælge. Men, foruden det Unaturlige i, at det saa godt som aldeles vilde blive Grundlovens subsidiaire Regel, hvorved Valgbarhed vilde begrundes, og at Hovedreglen saaledes fik et Udseende af en ProformaBestemmelse, der uden Tvivl vilde forekomme Beboerne høist besynderlig, vil det maa skee have uovervindelige Vanskeligheder at danne saadanne Lister over de høiest Befattede, da der saa godt som ingen Skat udredes til Statskassen, og de communale Byrder ere forskjellige i de mange forskjellige Smaafredse, ligesom de vel og størstedels bestaae i Naturalydelser, ved hvis Ansættelse til Bøgevardi det paa Færøerne vil have særdeles Vanskeligheder at tilvejebringe nogenlunde Enhed og Paalidelighed. Allerede disse Bemærkninger synes at gjøre det klart, at der paa Færøerne vilde behøves ganske andre Bestemmelser for Valgbarheden til Landsthinget end de, Valgloven af 1849 indeholder, ligesom det oven er vist, at de dert givne Bestemmelser for Valgmaaden til Folkethinget vilde trænge til væsentligere Forandringer end de, der ere bragte i Forslag.

Blandt mange andre Punkter, hvormed jeg holder for, at man ikke med mindste Sikkerhed kan sætte nogen Bestemmelse, førend man har modtaget nærmere Oplysning og Betænkning fra Derne selv, ere de Tidsfrister, som Udta-

set har sat, og hvad der i Forbindelse dermed er fastsat om Kundgjørelse angaaende Maaden, saa og Bestemmelser, der ere givne angaaende de af Valgene flydende Udgifter og Byrder, hvilke muligens kunne have en meget større Betydning for Færingerne end den, hvormed man her kan danne sig en Forestilling. Men jeg skal ikke vidiløstiggjøre denne Betænkning ved flere Enkeltheder, forbeholdende mig i fornødent Fald nærmere at gaae ind derpaa under de mundtlige Forhandlinger.

Hvilken Fremgangsmaade der rettest vil være at benytte, for at sætte Færingerne istand til at udtale deres Mening om denne Sag, maa vel overlades til Regjeringen. Kun antager jeg, at der vil blive bedst Leilighed dertil paa St. Olaf Dag, da en stor Deel af Landets Indvaanere pleier at samle sig i Thorshavn, hvorfor de kunde foranlediges til talrigere end ellers at indfinde sig, naaår dette Anliggende kom under Forhandling. Naturligvis kunde der af en saadan vilkaarlig sammentraadt Forsamling ikke tages nogen afgjørende Beslutning, men med Hensyn til de derunder udtalte Meninger kunde vel Amtmanden bemyndiges til at nedsætte en Comitee til at afgive Betænkning over Sagen, og Enhver vilde have Leilighed til imidlertid at indgive til Comiteen de Oplysninger og Meningsyttringer, som han maatte finde tjenlige til Sagens Ordning. Naar Sagen saaledes var forberedt, kunde der med større Sikkerhed tages en Beslutning om dens yderligere Behandling.

Unsgaard. Kierkegaard. Bjerring.
Dobjørret.

Drsted. Nyholm.
Formand.